

Консультація для батьків «Перші уроки моральності для дітей раннього віку»

Сім'я – це особливий світ, своєрідно пов'язаний з усіма проблемами суспільства. Сім'ї належить пріоритетне місце в процесі формування і розвитку особистості від моменту її народження. Вона є першим вихователем дитини і середовищем, де передається духовне багатство, культурні традиції, формуються моральні цінності. Від того, як батьки ставляться до своєї дитини, чого навчають і як виховують, залежить, чи гармонійно відбуватиметься розвиток особистості, чи ефективним буде суспільне виховання.

Родина-це перша соціальна сходинка у житті людини, яка з раннього віку направляє волю, почуття дітей.

Особлива увага з перших днів життя має приділятися моральному вихованню дитини, яку Я.А.Коменський порівнював з деревом і писав: *«...без попереднього щеплення живців мудрості, моралі і благочестя вона не може стати істотою розумною, мудрою, моральною і благочестивою... Все це легше формується в ніжному віці... Справа надзвичайно небезпечна, якщо людина не переймається здоровими для життя правилами ще в колысці».*

Під керівництвом батьків дитина набуває свого першого життєвого досвіду, елементарних знань про навколишню дійсність, умінь і навичок життя в суспільстві. Враження дитинства залишають слід на все життя. Дитячі переживання впливають на подальше життя людини. Часто вони залишаються в області підсвідомого. Людина може забути про них, але вони, попри її волю, визначають її вчинки.

У родині, у спілкуванні з батьками діти одержують перші уроки громадянськості. Ці уроки-початок довгого шляху дорослішання, який повинна пройти зростаюча людина, перш ніж стати справжнім громадянином.

У сім'ї закладаються основи моральності. Поступово, у процесі спілкування з дорослими, дитина починає розуміти, який вчинок можна вважати гарним, а який-поганим, що таке добро, повага до людей, відповідальність за свої вчинки і справи, за загальну роботу колективу.

Правильно поставлене виховання в родині закладає в дитині основи моральних якостей, необхідних для життя в суспільстві, зокрема, таких як дисциплінованість, доброзичливість, чуйність.

Ефективним у сім'ї є таке виховання, що не лише формує у дітей моральні якості, а й розуміння їхньої важливості в житті людей, необхідності систематичного дотримання моральних норм та правил.

Батьки повинні навчати дітей добра, любові, милосердя, толерантності. Для цього потрібно, щоб діти постійно бачили гуманістичний зміст вчинків і поведінки тих, хто їх оточує. Якщо для дитини в дошкільному віці словом “мама” чи “тато” все сказано, то в отроцтві важливо, які мама і тато, чи відповідають моральному ідеалові підлітка. Нерідко в цьому віці раптово змінюється ставлення дітей до батьків, особливо хлопчика до батька: довірливість, відвертість поступаються місцем настороженості, дитина не лише приглядається до вчинків, а й прислухається до слів. Варто їй помітити неправду, розходження між словом і ділом, як вона відразу починає замислюватись над тим, правильно чи неправильно робить батько, носить

цю думку в собі, робить певний висновок. У цей період надзвичайно важливо, щоб не похитнувся авторитет батька в очах дитини.

Найважливіша умова авторитету батьків – їхнє громадянське обличчя, спрямованість їхньої діяльності на роботі, у побуті, ступінь участі в суспільному житті країни. Дітей завжди цікавить, чим займаються близькі їм люди, де працюють... Захоплено відзиваючись про гарні вчинки і справи батьків, діти не тільки пишаються ними, але ніби утверджують для себе їхнє поведження як зразок для наслідування.

Діти наслідують батьків у всьому. Перші їхні уявлення про ідеал, про досконалість пов'язані насамперед з образом батьків. Прагнення бути схожими на батьків і зовні, і внутрішньо перетворюється на найпотужнішу рушійну силу сімейного виховання. Ніщо не діє на дітей так разюче, як сила прикладу, а між усіма іншими прикладами жодний інший не має такої сили, як приклад батьків. ” Не думайте, що ви виховуєте дитину тільки тоді, коли з нею розмовляєте, або повчаєте її. Ви виховуєте її кожної миті вашого життя... Те, як ви вдягаєтесь, як розмовляєте з іншими людьми й про інших людей, як ви радієте або засмучуєтесь, як ви спілкуєтесь з друзями і з ворогами,- усе це має для дитини велике значення”,- писав А.С.Макаренко.

Від чого залежить результат виховання сина або дочки? Чому часто батьки не розуміють, звідки з'являються проблеми взаємин «батьків і дітей». Адже запитуючи: «У кого ти тільки такий уродився?», ми запитуємо себе, тому що з маляти виходить саме те, що закладають у нього батьки генетично та під час його зростання і розвитку. Прямо й опосередковано ми впливаємо на формування характеру дитини власним прикладом, особистістю, манерою спілкування, заборонами, вимогами, мірою свободи й відповідальності, яку даємо дитині.

Багато батьків засмучуються, коли втрачають контроль над поведінкою своїх дітей. Як свідчить практика сімейних взаємин, деякі стійкі стереотипи виховання й підходи у стосунках із дітьми – неприйнятні.

Джерелом благополуччя дитини в родині, умовою її правильного виховання є батьківська любов. Живучі в родині, дитина повинна бути упевнена, що її хтось дуже любить і вона теж когось любить безмежно. При цьому дитина активніше осягає світ, упевнено визначає свою дорогу в житті, вибирає друзів.

Любов до дітей – величезна перетворююча сила. Але вона може бути і головною причиною невдалого виховання дітей, коли до них не ставляться розумні вимоги. Таку любов у народі називають «сліпою». На жаль, у сучасних сім'ях це повторюване явище. Деякі батьки вбачають любов до дітей у тому, щоб віддати їм найкраще, створити для них за будь-яку ціну найліпші умови. Такі батьки з гіпертрофованим почуттям обов'язку стосовно дітей своєю працею забезпечують задоволення всіх потреб дитини, відсторонюють її від будь-яких турбот, зусиль та труднощів, беручи цей тягар на себе. Діти ж, у свою чергу, страждають від відсутності самостійності, ініціативи та відповідальності. Їхнє гасло: «Нам дозволено все!». Багато проблем чекають на них, адже вони дуже полюбляють керувати, у спілкуванні з друзями поводяться подеколи істерично та брутально. Батьківське ж гасло виховання такого типу сучасної родини: «Дитина завжди права!» Думка їхньої дитини, її «правда» для них важливіша за думки будь-якого дорослого.

Любов, тепло та ласка в дитячому віці сповна повернуться в старості турботою й увагою, терпінням і терпимістю дітей, які вже самі стануть дорослими.

Говорячи про тон сімейного життя, не можна забувати про чуйне ставлення до найстарших членів родини – бабусі й дідуся. Нерідко у сім'ях з легкої руки деяких молодих батьків вкорінюється зневажливе ставлення до думок, порад дідусів і бабусь. Нерідко чуєш від батьків: «Ви не знаєте, який у нашої бабусі важкий характер, вона нам тільки заважає виховувати дітей». У таких випадках, мабуть, треба і до себе бути критичним. Може й вам тепер не вистачає витримки, адже був час, коли бабуся була конче потрібна і тоді не заважала. Деякі батьки повністю перекладають на дідуся та бабуся виховання своїх дітей. То, можливо, слід критичніше поставитися до своїх висновків про бабусину працю, її внесок у тепло і спокій домашнього вогнища. Якщо змалку дитина відчуватиме, з якою повагою, чуйністю її батьки ставляться до своїх батьків, це обов'язково позначиться і на її ставленні до своїх батьків у зрілі роки.

Головна особливість сімейного виховання полягає в тому, що воно є емоційним за своїм змістом і передбачає любов батьків до дітей і відповідне почуття дітей до батьків. Теплота домашнього мікроклімату, комфортність стану в домашній атмосфері стимулюють дитину до сприйняття існуючих у родині правил, манери поведінки, поглядів і устремлінь.

Діти наслідують батьків у всьому. Перші їхні уявлення про ідеал, про досконалість пов'язані насамперед з образом батьків. Прагнення бути схожими на батьків і зовні, і внутрішньо перетворюється на найпотужнішу рушійну силу сімейного виховання. Ніщо не діє на дітей так різьоче, як сила прикладу, а між усіма іншими прикладами жодний інший не має такої сили, як приклад батьків. ” Не думайте, що ви виховуєте дитину тільки тоді, коли з нею розмовляєте, або повчаєте її. Ви виховуєте її кожної миті вашого життя... Те, як ви вдягаєтесь, як розмовляєте з іншими людьми й про інших людей, як ви радієте або засмучуєтесь, як ви спілкуєтесь з друзями і з ворогами,- усе це має для дитини велике значення”,- писав А.С.Макаренко.

Будь - які недоліки у дитини можна своєчасно попередити і подолати. Немає поганих дітей, є безграмотне виховання і безвідповідальність батьків. А щоб подолати розвиток негативних емоцій, які нерідко виникають, треба навчитися володіти собою, затамовувати роздратування.

Спостережливі батьки швидко помічають зміну внутрішнього стану дитини, відчувають її реакцію на слово, вчинок, подію. А все це має велике значення для взаєморозуміння.

Бути спостережливим і уважним до дитини зовсім не означає, що треба слідкувати за кожним її кроком, постійно вимагати, щоб вона обов'язково вам звітувала. Це буде ускладнювати взаємини з дитиною і з часом викличе в неї негативне ставлення до батьків. Довідуватись про все, чим живе малюк, найкраще у невимушеній розмові, яка виникає випадково.

Відчувати зміни душевного стану дитини, прагнути зрозуміти їх причини – найперша умова успішного застосування всіх педагогічних прийомів.

Діти ХХІ століття мають широкі інформаційні можливості, аніж їхні батьки, та вміють набагато більше своїх батьків. Тим, хто прагне зберігати батьківський авторитет, потрібно вчитися у власних дітей.

Можна сказати, що у кожної сім'ї складається своя, індивідуальна виховна система, яка формується емпіричним шляхом, постійно випробовується досвідом, містить багато педагогічних «знахідок», засобів і методів впливу на дитину, проте не позбавлена прорахунків та серйозних помилок.

Анкета для батьків

1. Назвіть моральні норми, в необхідності виховання яких Ви переконались на власному досвіді.
2. Назвіть норми, порушення яких Вашою дитиною викликає Ваше обурення.
3. У яких випадках Ви одержуєте моральне задоволення від поведінки своєї дитини ?
4. Опишіть типову конфліктну ситуацію у спілкуванні з Вашою дитиною, яка залишає у Вас або дитини (або обох) почуття образи, розпачу.
5. Чи можете Ви:
 - а) у будь-яку мить облишити всі свої справи заради спілкування з дитиною;
 - б) попросити поради у дитини, незважаючи на її вік;
 - в) вибачитися перед дитиною у випадку, якщо були неправі;
 - г) опанувати себе і зберегти самовладання, навіть якщо вчинок дитини вивів Вас із себе;
 - г) не прореагувати, якщо Ваша дитина вдарила, штовхнула чи незаслужено скривдила іншу дитину?

Поради батькам

- Любіть дитину. Знаходьте радість у спілкуванні з нею.
- Пам'ятайте, що значну роль відіграє вплив дорослих на адекватне ставлення дитини до недоброго та доброго, на формування правильних моральних оцінок.
- Не забувайте, що критеріями для моральної оцінки є ті моральні норми та правила, які висувають батьки до власних дітей.
- Вчіть дітей співчувати слабким, хворим, допомагати у біді друзям, турботливо ставитися до природи.
- Виховуйте прагнення дітей бачити в інших людях тільки хороші риси характеру, вміння прощати образу, вибачати людей за погані вчинки, сприймати їх такими, як вони є, і толерантно до них ставитися.

Розв'язання життєвих ситуацій морального змісту

Як ви вчините, коли дізнаєтеся, що Ваша дитина:

- образила людину похилого віку;
- радіє, коли когось з її однолітків сварять дорослі;
- має неприязні стосунки з кимось із дітей;
- насміхається над деякими фізичними вадами інших дітей;
- знущається над тваринами ?

Тест для батьків «Чи можете Ви?»

- У будь-який момент залишити всі свої справи і зайнятись дитиною?
- Порадитися з дитиною, незважаючи на її вік?
- Зізнатися дитині в помилці, якої Ви припустилися в ставленні до неї?
- Вибачитися перед дитиною, якщо Ви не праві?
- Стримати себе, якщо вчинок дитини роздратував Вас?
- Поставити себе на місце дитини?
- Повірити хоча б на хвилину, що Ви – добра фея?
- Розповісти дитині про повчальний випадок зі свого дитинства, який невігідно свідчить про Вас?
- Пообіцяти дитині, що виконаєте її бажання за гарну поведінку?
- Завжди утримуватися від слів, здатних боляче вразити дитину?
- Надати один день, коли б вона робила все, що їй заманеться, і поводи́ла б себе так, як хоче, а Ви ні в що не втручались би?
- Не відреагувати, коли б Ваша дитина вдарила, грубо штовхнула або просто незаслужено образила іншу дитину?
- Встояти проти дитячих прохань і сліз, якщо впевнені, що це - примхи, забаганка?

Відповіді:

А – можу і завжди так роблю (3 бали);

Б – можу, але не завжди так роблю (2 бали);

В – не можу (1 бал).

Підрахуйте бали.

Якщо Ви набрали 30-39 балів, це означає, що дитина – найбільша цінність у Вашому житті. Ви дієте правильно і можете сподіватися на добрі результати.

Сума 16-30 балів: піклування про дитину для Вас – питання першорядне. Ви схильні до компромісів, які послаблюють виховний процес. Вам слід серйозно замислитися над підходом до виховання дитини.

Менш ніж 16 балів – перед Вами постали серйозні проблеми стосовно виховання дітей.

Виховні рецепти

(хоча в справі виховання немає і не може бути ніяких єдиних рецептів, бо кожна дитина – індивідуальність, і кожна ситуація неповторна, але нехай вони Вам допоможуть) або ПОРАДИ БАТЬКАМ

➤ Хочете виховати грубіяна і хама? Засуджуйте усіх: сусідів, родичів, учителів, знайомих, яскравіше опишіть їхні провини, недоліки смаку, характеру, виховання. Постарайтеся ніколи не говорити про їхні достоїнства. Жодних авторитетів! Готуйте тільки те, що він любить, намагайтеся догодити його капризам. Ніколи не pestіть своєї дитини, не здумайте зробити йому зауваження, якщо він забув привітати Вас або когось із близьких зі святом, із днем народження. У Вас буде чудовий «екземпляр».

➤ Хочете виховати байдужу, неуважну людину? Девізом Вашого виховання повинні стати слова «це не моя справа», «це їхня проблема», «кожному своє». Відгородіть своє дитя від усіх лих і нещасть. Нехай він не бачить і не знає чужого горя. Нехай ніколи не бере участь у підготовці сімейних свят. Ніколи не співчувайте йому, не діліться своїми переживаннями. Ніколи не дозволяйте йому читати книги, що викликають жалість, співчуття. Не допускайте, щоб він слухав класичну музику – це перекреслить усю Вашу працю. Звертайте увагу на те, щоб він ніколи не поступався місцем у транспорті.

➤ Хочете виховати егоїста? Зробіть так, щоб Ваше дитя почувало себе гостем удома: усе для нього! Попереджайте його найменші бажання, захоплюйтеся тільки ним. Запитуйте, як він виглядає на тлі інших. Милуйтеся ним. Стежте за тим, щоб Ваша дитина не зробила що-небудь своїми руками і не подарувала це кому-небудь – це не престижно. Ви що ж, хочете показати, що не в змозі купити подарунок? Не змушуйте його піклуватися про тварин і слабких.

➤ Хочете виховати нещирю людину? Ретельно ховайте свої почуття. Проходячи повз бабусь на лавочці, забираючи в маляти обгортку від цукерки, скажіть: «Не можна, дитинко, кидати папірця у дворі», – а зайшовши до ліфта, киньте її на підлогу. Зустрівши на прогулянці сусіда із собакою, посміхніться і скажіть: «Яка в нього чарівна мордочка!». А коли вони підуть, скажіть: «Як можна таку гидоту тримати вдома?».

У сучасному світі легше вижити, досягти висот кар'єри саме цим «вихованим» людям. А чи хотіли б Ви, дорогі батьки, провести свою зрілість і старість серед таких «вихованих» людей? Обирати Вам.

Поради батькам щодо морально-етичного виховання дошкільників

Порада 1

Не забувайте приділяти увагу повсякденному спілкуванню з дитиною. І тоді колись почувете: «Дякую тобі, мамо, за твою науку. Колисала ти мене, колиши й онуку».

Порада 2

Намагайтесь говорити спокійно і доброзичливо. Не зловживайте словами: «повинен», «треба». Не забувайте казати дітям «дякую», «вибач», адже вони вчаться того, чого їх навчають. Якщо дитина зростає у докорах, вона починає жити з почуттям провини.

Порада 3

Будьте в міру вимогливими:

- виправляйте;
- реагуйте на недоліки;
- хваліть за мінімум - карайте за максимум.

Примітка: інколи вмійте і «не побачити».

Порада 4

Спільні сімейні обіди – один із елементів належної культури поведінки, тільки не ті, де переважають уїдливі насмішки на кшталт:

- Прибери лікті зі столу!
- Підними голову, вона в тебе не глиняна!
- Не плямкай!
- Як ти їси, дивитись гидко!
- А хто за тебе «дякую» скаже!

Як говорив стародавній мислитель Сенека, «нелегко привести до добра повчанням, а легко прикладом».

То ж будьмо прикладом своїм дітям у всьому. Бо «блаженні ті батьки, чиє добродіє життя є прикладом доброзичливості для дітей, зразком виправлення і правилом благих дій».

Порада 5

Дуже важливою умовою є дотримання принципу погодженості у вихованні, однаковості у вимогах до дітей. Слушними, на наш погляд, є зразки народної мудрості:

- Коли батько каже «так», а мати - «сяк», росте дитина як будяк.
- Біда тому дворові, де курка кричить, а півень мовчить.

Порада 6

Піклуйтеся про щасливу долю свого дитя.

Відразу в кожного на думці – придбати і передати у спадок солідне майно. «Та, якщо вони не вміють благочестиво поводитися, –вчить Святий отець Іван Злотоустий, – воно недовго протримається у них, вони його розтринькають, воно загине разом з його господарями».

Знайте, батьки, – найкращий спадок для дітей не золото та маєтки, а гарне виховання і навчання. Для переконливості пропонуємо давню притчу, в якій закладена саме ця ідея.

«Якщо ти даси своєму синові одну рибину, то він буде ситий один день, якщо даси дві – то два дні, три рибини – три дні... але коли ти навчиш його ловити рибу, працювати, то він буде ситий протягом усього свого життя. Отже, – продовжує Святий отець, – учіть дітей бути благочестивими володарями своїх пристрастей, багатими в добродіяннях і не очікуйте від Бога ніякої милості, якщо не виконаєте свого обов'язку». А слова видатного педагога К.Ушинського про те, що «коли бажаєш вихованцеві щастя, треба виховувати його не для щастя, а для праці життя», слугують цілком логічним підтвердженням всього зазначеного вище.

Порада 7

Матері, привчайте своїх доньок до охайності, чистоти і краси зовнішньої. Знайте, що в народі доньок порівнюють з їхніми мамами за приказкою: «Який кущ, така й калина, яка мати, така й дитина».

Порада 8

Обов'язок батька – виховати в сина мужність, бо вона є головним показником зрілості юнака.

Порада 9

А ще запам'ятайте таку істину: з будь-якої ситуації є вихід. Навіть якщо ви у нетверезому стані образили свою дитину, вранці отямтесь і подумайте, як залишитися батьком у очах сина чи дочки.

- Якщо дитина живе в безпеці, вона вчиться вірити людям.
- Якщо дитина живе у ворожнечі, вона вчиться агресивності.

Пам'ятайте, що діти переживають ваше падіння як своє особисте горе, вашу радість – як свою.

Порада 10

Тоді виникає запитання: чому діти чесних батьків збочують з правильного шляху? Чи не через материнські надмірні пестощі, батькове непокарання, спільне вільне виховання?!

Як ефіоп не може змінити свою шкіру або рись – строкатість свою, «...подібно до цього важко дітям злих батьків змінити злий норов і виголошувати добро, бо з пелюшок батьками навчаються злого норову і лихослів'я...»

Знайте, усе, що народжується із чистих помислів, добра і злагоди, живе, розквітає на землі тільки добром і правдою.

Насамкінець, головна мета цих практичних порад полягає в тому, щоб вони не залишилися лише порадами, щоб Ви, батьки, навчилися втілювати їх у життя.

Цікава інформація!

Закони природи для виховання в родині

Закони природи є конденсацією, концентрацією, кульмінацією важливих аспектів Всесвіту. Пізнавши їх, ми зможемо ефективніше виховувати наших дітей і перетворювати своє житло у справжній дім.

Біологічні довідки, розповіді, спостереження чи ілюстровані закони природи слугують «магнітами пам'яті», які будуть зберігати закони в наших серцях. У серці закони перетворюються у стійкі переконання, а наша свідомість трансформує їх у корисні звички.

«Закон китів»

Чим цікаві для нас кити?

1. Горбаті кити мають найбільший за розміром мозок, співають під водою прекрасні пісні.
2. Сім'ї китів називають зграями, і найбільша частина пісень, мабуть, виконується саме для тих, хто завжди поруч.
3. Тварини використовують свої пісні, щоб підтримати один одного або попередити про небезпеку.
4. Кити часто співають під час гри.
5. Найбільш цікаве те, що вони ніколи не перебивають один одного.
6. Коли один кит співає, інші слухають!

Чого ми можемо навчитися у китів?

✓ Як і кити, члени сім'ї повинні намагатися спілкуватися постійно. Канали спілкування мають завжди бути відкритими, забезпечуючи можливість діяти групою і співпрацювати.

✓ Як і в китів, спілкування переважно повинне мати характер взаємної згоди, підтримки і формування у близьких упевненості в собі.

✓ Як і в китів, особливо інтенсивним і неперервним має бути спілкування в період стресів, небезпек чи труднощів.

✓ Як і кити, ми повинні уміти слухати один одного, не перебиваючи.

✓ Як і в китів, наше спілкування має нагадувати групову діяльність, виражати вірність і довіру, сприяти зближенню сім'ї.

✓ Як і китам, нам необхідно враховувати індивідуальність один одного. Кожна дитина унікальна так само, як хвостовий плавник горбатого кита. З однією дитиною ми повинні бути у спілкуванні вимогливі, з іншою – ніжніші.

✓ Як і в китів, наше спілкування з дітьми має відбуватися не методом докорів чи нудних нотацій, а у вигляді пісні – пісні взаємного розуміння і згоди.

Отже, у чому полягає сутність і значення «Закону китів»? Це, безперечно, урок постійного, відкритого, емоційно-чесного спілкування. Позитивне спілкування у сім'ї дає змогу формувати в дітей цінності, ділити з ними радість і допомагати розв'язувати їхні проблеми.

«Закон китів» - природа спілкування

- Пам'ятайте закон китів.
- Змініть стиль спілкування у сім'ї.
- Нехай воно стане піснею, яку всі почують і яка буде підтримкою для всіх.

«Закон слона»

Чим цікаві для нас слони?

Хобот слонихи настільки м'який, що вона може гладити ним своїх діток, поливати їх водою і навіть обережно відганяти ним оводів та ос зі спинки малюка. Водночас хобот такий сильний, що може прибрати важкі камінці і дерева, якщо вони трапляються на шляху слоненяти, а також зупинити слоненя, якщо воно наважується йти туди, де йому може загрозувати небезпека. Слоненята, у свою чергу, наслідують приклад батьків і швидко вчаться використовувати хобот і там, де необхідна м'якість, і там, де потрібна сила.

Чого ми можемо навчитись у слонів?

➤ Як слон виявляє свою любов хоботом, ми повинні щодня демонструвати свою любов до дітей ніжністю.

➤ Як хобот слона, наша любов має встановлювати межі для дітей.

➤ Як хобот слона, наша любов може виплескувати на дітей потік похвали і вселяти в них упевненість у власних силах, але водночас вона повинна попереджувати про небезпеку.

➤ Як хобот слона, наша любов має прибрати зі шляху всі перешкоди та водночас дозволяти дітям йти своїм шляхом самостійно.

➤ Як хобот слона, наша любов повинна бути різною: і гнучкою, що бачить проблеми дітей, і суворою, і ніжною.

Отже, «Закон слона» є чудовим прикладом суворої і водночас ніжної любові. Дітям необхідні дисципліна, режим, чіткі вимоги і відповідальність. Їм також потрібні терпимість і ніжність, допомога без будь-яких умов.

«Закон слона» – природа дисципліни

- Пам'ятайте закон слона.
- Говоріть дітям про те, як сильно ви їх любите.
- Поясніть їм, що вам просто необхідно бути впевненими у тому, що вони чинять добре, дотримуючись правил і перебувають у безпеці.

Пам'ятка для батьків

Шановні батьки, пам'ятайте!

- У дітей, які не знають, що їм робити в час дозвілля, псується і голова, і серце, і моральність. Допоможіть своїй дитині вибрати корисне завдання.
- Турбуйтеся про те, щоб дитяче серце не стало грубим, злим, холодним, байдужим і жорстким в результаті «виховання».
- Пам'ятайте, батьки! Фізичне покарання – це показник не тільки Вашої слабкості, розгубленості, безсилля, а й педагогічного безкультур'я.
- Ремінь та тумаки вбивають у дитячому серці витонченість і чутливість, розбещують людину, одурманюють її отрутою брехні.
- Не ставте вашу дитину в становище, коли вона змушена оборонятися брехнею!
- Говоріть з дитиною так, щоб не залишилось жодного сумніву в тому, що Ви керуєтеся турботою і тривогою за неї, а не бажанням відмахнутися, образити.
- Будьте навіть у дрібницях до кінця правдивими і чесними зі своїми дітьми. Незначну домішку брехливості, штучності діти помічають дуже добре.
- Не забувайте поділитись із своїми дітьми досягненнями і невдачами, тоді вони відкриватимуть Вам свої таємниці, чекатимуть Вашої поради, підтримки.
- Пам'ятайте, батьки! Вашу дитину виховують кожна хвилина життя, кожний куточок землі, кожен крок, слово, справа, з якими її особистість стикається ніби випадково, мимоволі.

Заповіді для батьків

- ❖ Ніколи не займайтеся вихованням у поганому настрої.
- ❖ Чітко визначте, чого саме ви вимагаєте від дитини, і поясніть їй це, а також довідайтесь, що вона думає з цього приводу.
- ❖ Надайте дитині самостійності; виховуйте, але не контролюйте кожен її крок. Не підмінюйте виховання опікою.
- ❖ Краще не підказуйте готового рішення, а вкажіть шляхи до нього й час від часу аналізуйте разом з дитиною її неправильні та помилкові кроки до мети.
- ❖ Не пропустіть момент першого успіху.
- ❖ Вчасно зробіть зауваження, відразу оцініть вчинок і зробіть паузу – дайте усвідомити почуте.
- ❖ Головне – оцінити вчинок, а не особистість.
- ❖ Доторкніться до дитини й тим самим дайте їй відчуття, що співчуваєте її помилці, вірите в неї, незважаючи на помилку.
- ❖ Виховання має бути поетапним.
- ❖ Вихователь повинен бути суворим, але добрим.

Батькам на замітку

- Якщо дитину постійно критикують, вона вчиться ненавидіти.
- Якщо дитина живе у ворожнечі, вона вчиться агресивності.
- Якщо дитину висміюють, вона стає замкненою.
- Якщо дитина росте в докорах, вона вчиться жити з почуттям провини.
- Якщо дитина росте в терпимості, вона вчиться сприймати інших.
- Якщо дитину підбадьорюють, вона вчиться вірити в себе.
- Якщо дитину хвалять, вона вчиться бути вдячною.
- Якщо дитина росте в чесності, вона вчиться бути справедливою.
- Якщо дитина живе в безпеці, вона вчиться вірити в людей.
- Якщо дитину підтримують, вона вчиться цінувати себе.
- Якщо дитина живе в розумінні й доброзичливості, вона вчиться знаходити любов у цьому світі.

